Сълзе, чъркици...
Орда на подтира
В'гробови непуща
Тиндра не простира
Па надол' се спущат.
Ергене на чака,
Млад Ерген с сякаш,
С'гаски не предсрда
Другарски провегра
Чак до в' бяло море:
Пато на просторе
Води и разливат.
Почват, ... Заливат.

Балканът

По хълми високи
Мъглите вдигат,
Из бели дълбоки
Потопи текат.
Дъбове в'трисе
Обилно растат
Букади в'осе
Долини красят
Тук се мечеят путе
Па тък вълк се вий
~~Пъпка пъ~~ Жолуте
И ечен се крий.
По камени вали
Соколи летят,
Орлите в небеса
Гнездо си вият.
И страшен и дивен
Гордий е Балкан
В па чредчет Струмен
В'помпа му
~~Дъ течен~~ Вардар.

Цвете

Цветочет е бордо и бяло
Цветите са карат;
У гроб'т е мир и покой
Мрътвите да бъдат!

(1882)

Есен

Мълве, въглъва
Вътрет' гора,
Сякаш не хортува
Леко на листата:
Листе, на протайте,
Мене не кълвете
Мрто си не страйте
Уж на клонове-те
Аз ще утихна,
Сълнце ще да пекне
Па не мислете
Ще ви опекне.
Есенното сълнце
Скоро ще докара:
Всичко що зелено
Лютто ще потари
Пръстерет листача
Гнилет и протлеет,
Па кълнат судбата.
Прокинат се храбрет.

Зима

Сос бяла покривка, Студена завивка
Земята завита.
Redom непрятно, сякаш ~~непрятно~~ с'бяло
Земята прикрита
Птички вече ядна, Студ изправ гладна
И ядит-вредом сковани из ледом
Хора обовити горе до ушите
Сочат се и свиват и бързо вървят,
Па ледот дъщата пръстен съсекна
Гледат, въздъхнат. Пеят и танцуват
Празници-те благи, и младите драги
Момчет-е засвири, момиче-те в'хорото
Момчет-е ги дават на хоро играят...
Ета зарад мене праздник и радост
Хоро чергени ги другарки засвири
Па то ми се чини, що би пеят лет
Вина и умрат... Съ сиг е покрита
Вред земята хладна
Дина ми мрта па сякоб безотрадна